

μούσι

μούσι, το, πλ. **μούσια, τα**, ουσ. [<γαλλ. mouche], το γένι. **1.** η ανακρίβεια, το παραμύθι, το ψέμα, η ψευτιά: «ό,τι σας είπε μέχρι τώρα ήταν μούσι». **2.** ως επιφών. **μούσι!** παραμύθια! ψέματα! και τις πιο πολλές φορές συνοδεύεται από χειρονομία με την παλάμη να προεξέχει ακουμπισμένη με τη ράχη της κάτω από το σαγόνι υπονοώντας το μούσι, ενώ όλα τα δάχτυλα μαζί να κινούνται αλλεπάλληλα πάνω κάτω·

- *αφήνει μούσι ή αφήνει μούσια*, δεν το ξυρίζει σκόπιμα για να μεγαλώσει: «έχει την εντύπωση πως γίνεται πιο όμορφος, όταν αφήνει μούσι». Ο πλ. ίσως από το πλήθος των τριχών·

- *θρέφει μούσι ή θρέφει μούσια*, (ειρωνικά) διατηρεί, δεν το ξυρίζει σκόπιμα για να μεγαλώσει: «επειδή βλέπει πως το μούσι είναι της μοδός, θρέφει μούσι». Ο πλ. ίσως από το πλήθος των τριχών·

- *πουλώ μούσι*, λέω ανακρίβειες, παραμύθια, ψέματα, για να ξεγελάσω, να εξαπατήσω κάποιον ή κάποιους: «τους πουλούσε μούσι ότι ήταν γιος εργοστασιάρχη κι όταν τους πήρε τα δανεικά που του χρειάζονταν εξαφανίστηκε»·

- *το μουστάκι και το μούσι είν' ο φερετζές του πούστη*, βλ. λ. [μουστάκι](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας